

Không Phải Là Lúc

Nguyễn Đức Quang
Đà Lạt - 1965

Nhịp nhàng

G

Em

dè nữa rồi phải dùng bàn tay mà làm cho tươi

mới.

Hàng chục năm qua ta ngồi ngó

G7

C

mới.

Hàng chục năm qua ta ngồi ngó

nhau

nghỉ ngòi nhau khích bác nhau cho cay cho sâu cho thật

đau.

Không phải là lúc cứ ngồi mà cãi

D7

sướng.

Không tin noi nhau thế ta định nhờ ai dắt

G

Em

đâu?

Thế giới ngày nay không còn ma quái thằn tượng tàn

Am

rồi. Còn anh với tôi

chung ta

G

D7

đi tới bằng cái tầm thường

G G7 C

thôi. DK. Làm việc đi không lo khen chê. Làm việc

G

đi hây say và mê. Cít bắt tay gan lì chúng ta giải

G G7 C

quyết. Mình chậm chân đi sau người ta còn ngồi

G D7 G

đây nghĩ lo viển vông thắc mắc ngại ngùng đến lúc nao mới làm xong?

2. Không phải là lúc cút ngồi chờ có được tốt đẹp,

Mà phải khởi từ nhọc nhằn bay nát bét.

Nhin về xa xăm tin rằng tụt chúng ta gây dựng nên,

Chính chúng ta đi trong đêm đen ra bình minh.

Không phải là lúc ta chờ người cùu luôn.

Không ai cho ta cái sức mạnh mà ta chẳng còn.

Thế giới này sống không toàn lý thuyết,

Bằng lời phầm bình miệng tranh đấu suông.

Bước đi khi chính mình đã đầy tụt tin.

(vào Diệp Khúc)

3. Công bằng nhân ái không phải là những điều nói hoài,

Mà tụt trời cao vội vàng bay ngay tới.

Dể tìm cho ra con đường thương mến nhau,

Ngang bằng nhau, hây bước ngay vô trong gian nan, trong khổ đau

Dân chủ tụt quyết không phải là phép tiên.

Đem ra rêu rao bốn năm ngày là ta có liền.

Lo công lợi chung không phải caoひとつ,

Một ngày, vài ngày làm nên vẻ vang.

Có chăng khi chúng ta hết so thời gian.

(vào Diệp Khúc)